

Der kan vel gaa flere Menneskealdere, og da kan den Menighed og dette Aandsliv være fuldstændig dødt, men Kirken staa tilbage, og jeg synes derfor, det er et meget stort Fremskridt i Frihedsretning, hvis vi kunde faa det foreliggende Lovforslag gennemført.

Naar jeg har bedt om Ordet, er det dog egentlig for at gøre en enkelt Henstilling angaaende den Erklæring, som Menighedsraadens Medlemmer skulle afgive. Saaledes som den lyder, og naar der tages Hensyn til § 17, som jeg før oplæste, hvor det hedder, at Menighedsraadet bør understøtte Præstens Gerning o. s. v., kunde man jo nok synes, at man var fuldstændig sikker paa, at ingen ligegyldig eller endog Kirken fjendtlig sindet Person skulde kunne tage Plads i et Menighedsraad. Men jeg vil dog meget bede det Udvalg, som jeg formoder vil blive nedsat, at tage under nøje Overvejelse, om ikke denne Erklæring kunde blive endnu stærkere formet, saa at ingen Mand af Ære, som ikke har med Kirken at gøre, eller som staa fjendtlig lige over for den, skal kunne komme ind paa en Plads, hvor han egentlig ikke hører hjemme. For Resten er jeg som sagt, glad ved Forslaget og skal ikke komme nærmere ind paa de enkelte Paragraffer, de ere jo for Resten gennemgaaede. Jeg skal blot udtale med Hensyn til det, der er omtalt flere Gange, navnlig i Gaar, at det fandtes urigtigt, at Sognepræsten skulde være Formand, at jeg for mit Vedkommende synes, at det er en meget rimelig Bestemmelse, thi efter al Sandsynlighed er den Mand jo Sognepræst, som Menigheden selv har haft Hovedindflydelsen paa at faa; derimod kunde jeg nok være med til, at Tjenestetyende over 25 Aar fik saavel Valgret som Valgbarhed. Der skulde maaske tages en Bestemmelse om, at de ikke just vare tilflyttede for et enkelt Aar, men ellers vil jeg nok gaa med til at de faa Indflydelse, naar de ellers have Interesse for kirkelige Spørgsmaal. Der er en anden Ting, jeg vil bede det ærede Udvalg, der faar med Sagen at gøre, at tage under Overvejelse — det er for Resten berørt af det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Sofus Høgsbro) — det er Spørgsmaalet om, for hvor lang Tid Valget skal være: Forslaget lyder paa 6 Aar; men jeg vilde nok ligesom det ærede Medlem gaa med til at nedsætte det til 3 Aar, for at Raadet altid kunde blive et Udtryk for Bedboerne. Det kunde vel ikke være saa vidtløftigt. I 3 Aar kan der ske endda ikke saa ringe Forandring, og hvis man

var tilfreds med dem, man havde, kunde de jo vælges igen. Men i øvrigt er jeg glad ved Forslaget. Jeg har, som sagt, blot den Henstilling at gøre til det eventuelle Udvalg, om der ikke kunde formuleres en endnu lidt bestemtere Erklæring end den, der er anført i § 8, for at hindre, at fjendtligsindede Medlemmer af Folkekirken fik Sæde i Menighedsraadet.

Ravn: Der har jo i Aar lydt til Tinget — vel ogsaa som en Følge af det ny System — en Trontale, og ved Trontaler gik jeg ud fra, at der meddeltes Folket i dets Helhed det Program, hvorom Hans Majestæt Kongen og det hele Ministerium i store Træk ere enige, altsaa en Tilkendgivelse af, at det virkelig er disse Spørgsmaal, man nu særlig vil sætte sin Virksomhed ind paa. I denne Trontale findes der dog intet særligt fremhævet om de kirkelige Forhold, og jeg gaar derfor ud fra, at man ikke kan sige, at just disse Forslag ere af dem, hvis Gennemførelse der særlig skal lægges Vægt paa i den kommende Samling, men at de mere maa være Udtryk for den store Interesse, som den specielle Minister, Kirkeministeren, har for disse Forhold. Jeg vil takke ham for den Interesse, han alt har vist, jeg tror, at der her virkelig er Opgaver, som maa og skulle løses — om end ikke lige i Øjeblikket eller i den kortest mulige Tid. Jeg tror nemlig ikke, at dette Spørgsmaal i sin Helhed kan siges i samme Grad at staa paa Dagsordenen i vort Folk som mange af de andre Ting, der ligge eller ville komme til at ligge paa Tingets Bord. Vi saa allerede i Fjor, at da den nuværende Kultusminister i sin Egenskab af Rigsdagsmand fremsatte sit Forslag her, vakte det grumme lidt Røre ude omkring i Landet og lidt Røre her i Tinget. Et Par Dage efter, at det var forhandlet, saa man i Grunden ikke noget Udslag af det. Man saa det hverken blive omtalt ved Valgmøder eller paa Valgtribuner. Jeg tror ikke, det et eneste Sted var fremme i Valgprogrammet — ja, maaske i Ringkøbing, det kan være rimeligt, men ud over det ikke. Jeg fremfører kun dette for at vise, at jeg ikke tror, det er et Spørgsmaal, som er brændende. Desto mere glad er jeg ved, at der er rørt ved det, for muligt at faa det fremmet. Dette, at der nu er rørt ved det, har bragt en hel Del Røre frem, takket være Protestmødet i Odense, idet det nu er kommet om i forskellige Kroge af Landet, at her er en Opgave, som Folket vil have sin Opmærksomhed henvendt paa.